

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/22-03411-008
Otsuse kuupäev	17. mai 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	Veimer OÜ, 14858330
Tarbija nõue	ostusumma tagastamine ning lisasumma hüvitamine.
Asja läbivaatamise aeg	14. mai 2022

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus 139 euro osas.
 - 1.1. Jätta rahuldamata tarbija avaldus täiendava 31 euro osas.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Otsusega mittenõustumisel võivad pooled vaidlust jätkata maakohtus, kauplejal tuleb hagi esitamisest teavitada Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit

Asjaolud:

Tarbija tellis 05.01.2022.a kauplejalt BMW esistange hinnaga 139 eurot. Kaupleja jättis kauba tarnimata.

Tarbija nõudeks on ostusumma tagastamine ning lisasumma hüvitamine (kuna osteti allahindlusega). Tarbija kirjutas rahalise nõude summaks 170 eurot ja selgitava märkusena, et ostis kauba allahindlusega ning samaväärne kaup mõne teise müüja käest vastaks nõudes esitatud summaga.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja seisukohta ei esitanud.

Komisjoni põhjendus:

Kuna kaupleja ei ole tarbija nõudele ja komisjonile korrektselt vastanud, võtab komisjon tarbijakaitseseaduse § 48 lg 6 kohaselt vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe. Tarbija esitas kaupleja vastu nõude üleantu tagastamiseks.

Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega ning sellele lisatud materjaliga, leidis, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele osaliselt. Tarbija avaldus lisasumma osas hüvitamisele ei kuulu (komisjon põhjendab seda viimasena).

Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses ning kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Praegusel

juhul on tarbija taganemise põhjusena tuginenud lepingu rikkumisele, kuivõrd kaupleja jättis tellimuse täitmata ja tellitud kauba tarbijale saatmata.

Müügilepingut reguleerivate normide kohaselt on müüja põhikohustuseks asja üleandmine ja ostjal omandi tekkimise võimaldamine (VÕS § 208 ja § 209). VÕS § 76 lg 1 järgi tuleb kohustus täita vastavalt lepingule; lg 3 kohaselt loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. Esitatud tõenditest nähtub, et leping on poolte vahel sõlmitud, kokkulepitud ostuhind on tarbija poolt kauplejale tasutud, kuid lepingu esemeks olevat kaupa ei ole tarbijale saadetud ega üle antud, millest järelduvalt on kaupleja rikkunud oma lepingulist kohustust.

Kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja kasutada VÕS § 101 lg-s 1 sätestatud õiguskaitsevahendeid, sealhulgas lepingust taganeda (p 4). VÕS § 116 lg 1 sätestab, et lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; lg 2 kohaselt on oluliseks lepingurikkumiseks eelkõige selline kohustuse rikkumine, mille tõttu jääb pool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis (p 1) või mis annab kahjustatud lepingupoolele mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida kohustust ka edaspidi (p 4). Tarbija maksis kauplejale kokku 139 eurot, kuid kaupleja pole tellitud kaupa tarbijale saatnud.

Kuivõrd tarbija on jäänud ilma sellest, mida ta lepingu alusel saada lootis, tuleb kaupleja lepingu rikkumist pidada oluliseks (VÕS 116 lg 2 punkt 1). Kusjuures kaupleja on lubanud ostusumma tagastamist ka menetluse ajal, kuid seda otsuse tegemiseni teinud ei ole. Komisjon märgib, et tarbijal on õigus lepingust taganeda. Lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema selle materiaalse eelduste kõrval täidetud ka formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud taganemisavaldus. Asja materjalide kohaselt on tarbija avaldanud kauplejale soovi saada tasutud summad tagasi ning lepingust taganenud. Seega on tarbija lepingust taganenud. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitäitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Tarbija tasus kauplejale kauba maksumuse kogusummas 139 eurot, mida tal on VÕS § 189 lg 1 alusel õigus tagasi saada.

Viimaks analüüsib komisjon tarbija täiendavat nõuet s.o 31 euro osas (170-139).

Üldise põhimõtte kohaselt peab pool tõendama neid asjaolusid, millele tuginevad tema nõuded ja vastuväited (TsMS § 230 lg 1). Tarbija ei ole tõendanud, et ta oleks esiteks tasunud 170 eurot ning teiseks, et tema kahju oleks kogusummas 170 eurot.

Kui tarbija soovib kahju hüvitamist siis peab tarbija tõendama, et talle on tekkinud kahju. VÕS § 101 lg 1 p 3 alusel võib tarbija (võlausaldaja) mh nõuda kahju hüvitamist. Riigikohus on märkinud lahendis 3-2-1-130-15, et VÕS § 115 lg 1 ning §-de 127 ja 128 alusel võib võlausaldaja lepingu rikkumise korral nõuda kahju hüvitamist, kui on täidetud eelkõige järgmised üldised eeldused:

- võlgnik on lepingut rikkunud (VÕS § 115 lg 1);
- võlgnik vastutab lepingu rikkumise eest (VÕS § 115 lg 1);
- võlausaldajale on tekkinud või tekib kahju (VÕS § 127 lg 1, § 128);
- kahju on hõlmatud rikutud lepingulise kohustuse kaitse-eesmärgiga (VÕS § 127 lg 2);
- kahju oli rikkumise võimaliku tagajärjena võlgnikule lepingu sõlmimise ajal ettenähtav, v.a kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu (VÕS § 127 lg 3);
- rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4)(vt RKTko nr 3-2-1-173-12, p 15). (p 11).

Riigikohus on lahendis nr 3-2-1-173-12 toonud välja, et põhimõtteliselt peab kõiki kahju hüvitamise nõude aluseks olevaid asjaolusid TsMS § 230 lg 1 esimese lause järgi tõendama hageja. VÕS § 103 lg 1 teise lause järgi eeldatakse siiski, et kohustuse rikkumine ei ole vabandata- ja kostja peab kahju hüvitamise kohustusest vabanemiseks tõendama, et rikkumine oli vabandata- (p 16). Põhjusliku seose tõendamine lepingurikkumise ja kahju vahel (VÕS § 127 lg 4) on samuti hageja ülesanne. (p 18). Seega vastavalt TsMS § 230 peab asjaolu, millele tuginetakse, tõendama pool, kes sellele tugineb.

Komisjonil puuduvad igasugused tõendid kahju tegeliku rahalise suuruse hindamiseks. Komisjonil ei ole võimalik hinnata, milline oli tarbija kahju. Tarbija ei ole ka kahju tõendanud.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/